

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2060/2542

พนักงานอัยการ ประจำศาล แขวง นครปฐม โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย เลิศ ชัย เจริญอาภรณ์วัฒนา โจทก์ นาย สัญชัย เดช ป้อง จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะที่จำเลยออกเช็คพิพาทให้โจทก์ร่วมยังไม่มี การลงวันที่สั่งจ่ายไว้จึงย่อมถือได้ว่าไม่มีวันเดือนปี ที่ผู้ออกเช็คกระทำความผิด การที่โจทก์ร่วมประทับตราวันเดือนปีลงในเช็ค แม้จะฟังว่าจำเลย ยินยอม ก็มีผลเพียงเพื่อให้เช็คมีรายการสมบูรณ์ตามกฎหมายใช้สิทธิฟ้องร้องกันได้ ในทางแพ่ง เท่านั้น การที่โจทก์ร่วมนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินในขณะที่จำเลยไม่มีเงินในบัญชีเพียงพอที่จะ ชำระหนี้ตามเช็คจึงถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค การกระทำของจำเลย จึงไม่มีความผิดตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534

คำพิพากษา

คดีนี้ ศาลชั้นต้นรวมการพิจารณาพิพากษากับคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ซึ่งยุติไปแล้ว คดีนี้มีปัญหามาสู่ศาลฎีกาเฉพาะสำนวนคดีนี้ ซึ่งโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายเลิศชัย เจริญอาภรณ์วัฒนา ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมให้เรียงกระทง ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขอให้ออกเช็คตามคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ให้จำคุก 1 เดือน ขอให้ออกเช็คตามคดีหมายเลขดำที่ 1293/2537 ให้จำคุก 5 เดือน รวมจำคุก 6 เดือน จำเลยอุทธรณ์ทั้งสองสำนวน ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องในสำนวนคดี หมายเลขดำที่ 1293/2537 ของศาลชั้นต้น สำหรับสำนวนคดีหมายเลขดำที่ 1292/2537 ของศาลชั้นต้นนั้น ให้ปรับ 7,000 บาทโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าการที่จำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาทเอกสารหมาย จ.2 เป็นการกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์ฎีกาว่า โจทก์ร่วมเบิกความยืนยันแล้วว่าได้ประทับตราวันที่ต่อหน้าจำเลย ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ทรงเช็คสามารถลงวันที่ในเช็คได้ตามวันที่ซึ่งประสงค์ผูกพันกันจริง โจทก์ร่วมย่อมสามารถลงวันที่ที่ถูกต้องได้หากเช็คยังไม่ลงวันที่สั่งจ่ายเงินตามเช็ค เห็นว่าโจทก์มีพยานคือตัวโจทก์ร่วมเบิกความว่า พยานเป็นผู้ประทับวันเดือนปีในเช็คเอกสารหมาย จ.2 ตามคำสั่งของจำเลย จำเลยเบิกความว่า จำเลยสั่งจ่ายเช็คเอกสารหมาย จ.2 ให้โจทก์ร่วมโดยมิได้ลงวันเดือนปีเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้โจทก์ร่วมลงวันเดือนปีในเช็คพิพาทโดยจำเลยไม่รู้เห็นยินยอม ตามทางนำสืบของโจทก์และจำเลยแสดงว่าขณะออกเช็คเอกสารหมาย จ.2 ให้โจทก์ร่วมยังไม่มี การลงวันที่สั่งจ่ายไว้จึงย่อมถือได้ว่าไม่มีวันเดือนปีที่ผู้ออกเช็คกระทำความผิด การที่โจทก์ร่วมประทับตราวันเดือนปีลงในเช็คเอกสารหมาย จ.2 แม้จะฟังว่า

จำเลยยินยอม ก็มีผลเพียงเพื่อให้เช็คมีรายการสมบูรณ์ตามกฎหมายใช้สิทธิฟ้องร้องกันได้ในทาง
แพ่งเท่านั้นการที่โจทก์ร่วมนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินในขณะที่จำเลยไม่มีเงินในบัญชีเพียง
พอที่จะชำระหนี้ตามเช็ค จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค การกระทำ
ของจำเลยจึงไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 ที่
ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สมจิตร ทองประดับ · สมบัติ เดียวอิสเรศ · เสรี ชุณหถนอม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2060/2542>